

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoE/95/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4217201010
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4217201010.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov JUDr. Borisa Minksa a JUDr. Olivera Kolenčíka, v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpený Advokátskou kanceláriou, TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, v mene ktorej koná advokát a konateľ Mgr. Tomáš Kušník, proti povinnej: Q. J., nar. XX. XX. XXXX, zomr. XX. XX. XXXX, bytom K., B. XXXX/XX, o vymożenie sumy 259,53 eura s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 4. júla 2018, č. k. 15Er/54/2017-38, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Komárno (súd prvej inštancie v zmysle § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“ a ako exekučný súd v zmysle § 45 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení účinnom do 31. 03. 2017, ďalej len „Exekučný poriadok“) uznesením zo dňa 04. 07. 2018, č. k. 15Er/54/2017-38, zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (EX 20696/16).

2. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ust. § 41 ods. 2 písm. d/, § 44 ods. 2, 3, § 243h ods. 1 Exekučného poriadku, § 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, § 73 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (ďalej len „ZoSRK“), § 39, § 52 ods. 1, 2, 3, § 53 ods. 1, 4 a 54 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“).

3. V odôvodnení uznesenia súd poukázal na to, že oprávnený sa zápisnicou spísanou u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., dňa 01. 12. 2016 domáhal vykonania exekúcie na vymożenie pohľadávky voči povinnej vo výške 259,53 eura s príslušenstvom, trov rozhodcovského konania a trov exekúcie na základe exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Vansovej 2, Bratislava, sp. zn. SRSAspA 07671/16 zo dňa 09. 06. 2016, vydaného rozhodcom Mgr. Richardom Mošaťom, LL.M. Následne súdny exekútor dňa 23. 01. 2017 doručil na Okresný súd Komárno žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie s prílohami.

4. Exekučný súd preskúmal zmluvu č. 11239272 zo dňa 04. 02. 2008 uzavretú medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s. (predchodca oprávneného) a povinnou, dohodu o uznaní záväzku zo dňa 23. 07. 2013 uzavretú medzi oprávneným a povinnou, ako aj rozhodcovskú zmluvu zo dňa 23. 07. 2013 uzavretú medzi oprávneným a povinnou. V rámci predmetnej rozhodcovskej zmluvy sa zmluvné strany v článku 3 dohodli, že: „3.1. Všetky spory, ktoré vzniknú z Dohody o uznaní záväzku

uzatvorenej pod zhodným číslom spisu (ACC) ako je uvedené v záhlaví tejto zmluvy, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie budú riešené: a) pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, pričom účastník rozhodcovského konania môže do 15 kalendárnych dní od doručenia rozhodcovského rozsudku podať Stálemu rozhodcovskému súdu žiadosť o preskúmanie rozhodcovského rozsudku; rozhodcovský rozsudok preskúmava iný rozhodca ustanovený podľa vnútorných pravidiel Stáleho rozhodcovského súdu; b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok). 3.2. Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z právnych vzťahov uvedených v bode 3.1 tohto článku zmluvy na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciú podmienku tejto Rozhodcovskej zmluvy; ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na všeobecnom súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto Rozhodcovskou zmluvou v súlade s vnútornými predpismi Stáleho rozhodcovského súdu založená právomoc Stáleho rozhodcovského súdu...“.

5. Exekučný súd mal z obsahu súdneho spisu za preukázané, že zmluva o pôžičke č. 11239272 zo dňa 04. 02. 2008, ako aj dohoda o uznaní záväzku zo dňa 23. 07. 2013 založili záväzkovo - právny vzťah medzi oprávneným (resp. právnym predchodcom oprávneného), ktorý pri ich uzatváraní konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a povinnou, ktorá pri jej uzatváraní nekonala v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Vzhľadom k uvedenému záväzkový vzťah medzi oprávneným a povinnou založený na základe vyššie uvedených zmlúv je záväzkovým vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy, a teda je potrebné ho posudzovať v kontexte ustanovení o spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

6. Poukazujúc na uvedené skutočnosti dospel súd prvej inštancie k záveru, že nie je možné formuláciu rozhodcovskej zmluvy považovať za platnú rozhodcovskú zmluvu. Takto formulovaná rozhodcovská zmluva spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že znemožňuje spotrebiteľovi zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu a ponecháva ho výlučne na vôli dodávateľa. Spotrebiteľovi (t.j. povinnej) je v danom prípade fakticky odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom v prípade, keď oprávneným je podaná žaloba na rozhodcovský súd. Predtlačené poučenie oprávneného v rozhodcovskej zmluve o dôsledkoch uzavretia rozhodcovskej zmluvy súd nepovažuje za kvalifikované vysvetlenie vážnych dôsledkov rozhodcovského konania. Oprávnený si tak v tomto smere dôkazné bremeno nesplnil. Z celkového formátu rozhodcovskej zmluvy (vo forme tlačiva), súd mal za preukázané, že ide o rovnaký typ zmluvy, aký veriteľ používal pri poskytovaní úverov fyzickým osobám. Rozhodcovská zmluva bola veriteľom vopred pripravená pre veľký počet dlžníkov, ktorí pri ich uzatváraní nemohli ovplyvniť ich obsah a zmluvné dojednania. Rozhodcovská zmluva uzavretá medzi oprávneným a povinnou je typizovanou, štandardnou zmluvou, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah nemá možnosť meniť. Kvalifikačným kritériom pre záver, že nejde o individuálne vyjednanú zmluvnú podmienku je stav, ak zmluvné podmienky boli vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah.

7. Ak v určitej veci nedošlo k uzatvoreniu platnej rozhodcovskej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a vydať rozhodcovský rozsudok. Takto vydaný rozsudok nie je vykonateľný a nemôže byť ani exekučným titulom, pretože nie je spôsobilý byť podkladom na nútený výkon rozhodnutia. Exekučný súd zistil, že rozhodnutie predložené v exekučnom konaní ako exekučný titul nespĺňa náležitosti vykonateľného rozhodnutia, pretože ho vydal orgán, ktorý nemal právomoc vo veci konať a rozhodovať. Vzhľadom k tomu, ak neexistuje rozhodcovský rozsudok, ktorý je spôsobilý byť exekučným titulom buď z hľadiska formálneho alebo z hľadiska materiálneho, exekúcia je neprípustná, čo je dôvod na zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a následné zastavenie exekučného konania, a preto súd rozhodol tak ako uviedol vo výrokovej časti uznesenia.

8. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, žiadajúc odvolací súd, aby napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na to, že v posledných rokoch právny poriadok SR v oblasti spotrebiteľského rozhodcovského

konania prešiel zásadnými zmenami vyžadovanými právom Európskej únie. Taktiež prišlo k novele Občianskeho zákonníka účinné od 01. 01. 2008. Výsledkom procesu úpravy spotrebiteľského rozhodcovského konania je zákon č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (ďalej len „ZoSRK“) ako samostatný predpis. Oprávnený poznamenal, že sa všetkým legislatívnym zmenám podrobil a pri uzatváraní rozhodcovskej zmluvy s povinnou postupoval prísne podľa právnymi predpismi vymedzených pravidiel, ako aj v súlade s rozhodovacou činnosťou exekučných súdov. V tomto smere poukázal na § 3 ods. 1, 2, 5 a 6 ZoRK. Ďalej namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie neobsahuje zdôvodnenie, prečo dojednanie obsahu rozhodcovskej zmluvy vopred na predtlačenom formulári je pre súd neprijateľné. Záver súdu považoval za absurdný. Povinná rozhodcovskú zmluvu podpísala sama a dobrovoľne. Spotrebiteľ mohol rozhodcovskú zmluvu odmietnuť, čím by zároveň neodmietol žiadne iné zmluvné ustanovenia Dohody o uznaní záväzku a úhrad pohľadávky v splátkach, keďže predmetná dohoda mala na ostatné ustanovenia ďalší priestor. Na podporu správnosti svojich argumentov poukázal na uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 28. 12. 2017, sp. zn. 8CoE/58/2017, Krajského súdu v Nitre zo dňa 28. 01. 2016, sp. zn. 9CoE/265/2015, zo dňa 13. 06. 2017, zo dňa 13. 06. 2017 č. k. 6CoE/17/2017-41 a uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 21. 12. 2017 č. k. 2CoE/173/2017. Oprávnený poukázal na to, že zmluva, na základe ktorej boli povinnej poskytnuté finančné prostriedky bola uzatvorená dňa 04. 02. 2008, pričom rozhodcovská zmluva bola uzatvorená dňa 23. 07. 2013, teda po piatich rokoch od poskytnutia finančných prostriedkov.

9. Nestotožnil sa s tvrdením súdu, že rozhodcovská zmluva je neplatná, pretože spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Povinná mala možnosť nielen rozhodcovskú zmluvu nepodpísať, ale v zmysle bodu 3.3 mal možnosť od tejto zmluvy aj odstúpiť. Povinná k podpisu predmetnej rozhodcovskej zmluvy nebola žiadnym spôsobom nútená. Jej rozsah a text nie je ani tak rozsiahly, ani zložitý, aby jej obsahu nemohol porozumieť. Rozhodcovská zmluva je formulovaná alternatívne, teda dáva zmluvným stranám na výber, na ktorý rozhodcovský, resp. všeobecný súd sa v prípade sporu obráti. Možnosť výberu má nielen dodávateľ, ale aj spotrebiteľ. Odvolateľ konštatoval, že vzhľadom k tomu, že Zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní umožňuje, aby boli spotrebiteľské spory za určitých podmienok prejednané na rozhodcovskom súde zriadenom podľa tohto zákona, nie je možné pripustiť, aby rozhodcovský rozsudok vydaný podľa ZoSRK nebol považovaný za exekučný titul, na podklade ktorého je možné vykonať exekúciu. Poukazujúc na uvedené je zrejmé, že splnil všetky podmienky stanovené zákonodarcom, a preto nie je dôvod na to, aby exekučný súd považoval uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je arbitrárne bez akéhokoľvek racionálneho odôvodnenia, pretože v predmetnom prípade bola rozhodcovská zmluva uzatvorená na samostatnom dokumente, vo veci rozhodoval spotrebiteľský rozhodcovský súd, ktorý splnil podmienky na udelenie licencie podľa ustanovení ZoSRK. Ďalej poukázal na uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 28. 12. 2017, č. k. 8CoE/58/2017-43, zo dňa 25. 08. 2017 č. k. 8CoE/39/2017, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 31. 07. 2018, ako aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 M Cdo 11/2010 zo dňa 26. 09. 2011. Postupom exekučného súdu bolo oprávnenému znemožnené efektívne uspokojenie jeho pohľadávky v exekučnom konaní, ktoré prebieha na podklade právom uznaného exekučného titulu a zároveň takýto postup môže založiť zodpovednosť štátu za škodu. Záverom uviedol, že aj napriek rozsiahlej argumentácii exekučného súdu, jeho rozhodnutie je nepresvedčivé a bez jasnej a zrozumiteľnej úvahy súdu pri aplikácii relevantných ustanovení právnych predpisov na konkrétny právny vzťah, ktorý by mal oporu v skutkovom stave vyplývajúcom zo súdneho spisu.

10. Písomné vyjadrenie k odvolaniu oprávneného nebolo podané.

11. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného je dôvodné, preto uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. a/ a b/ CSP v spojení s § 391 ods. 2 CPS zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

12. Exekučné konanie sa začalo spísaním návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie vo forme zápisnice zo dňa 01. 12. 2016 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, so sídlom Exekútorskeho úradu: Záhradnícka 60, Bratislava v neprospech povinnej o vymozenie pohľadávky vo výške 259,53 eura s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok Stáleho

rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Bratislava, Vansovej 2, sp. zn. SRSAspA 07671/16 zo dňa 09. 06. 2016, právoplatný dňa 14. 11. 2016 a vykonateľný dňa 18. 11. 2016. Exekučným titulom bola povinnej (žalovanej) uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému (žalobcovi) sumu 259,53 eura, úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 213,97 eura od 08. 03. 2013 do zaplataenia, a trovy rozhodcovského konania pozostávajúce z poplatku za rozhodcovské konanie vo výške 19,80 eura a trov právneho zastúpenia vo výške 72,40 eura, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozhodcovského rozsudku.

13. Odvolací súd ďalej preskúmaním spisového materiálu predloženého mu na rozhodnutie o podanom odvolaní zistil, že povinná Q. J., nar. XX. XX. XXXX, naposledy bytom K., B. XXXX/XX., zomrela dňa XX. XX. XXXX. Odvolací súd však považuje za významné, že povinná zomrela skôr, t. j. XX. XX. XXXX, ako rozhodoval súd prvej inštancie o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, t. j. 04. 07. 2018. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd poznamenáva, že súd prvej inštancie vo veci konal s účastníkom - povinnou, ktorá už nebola spôsobilá byť sporovou stranou.

14. Podľa § 389 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak

a) neboli splnené procesné podmienky;

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

Podľa § 391 ods. 2 CSP, Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Podľa § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

Podľa § 161 ods. 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Podľa § 161 ods. 3 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý možno odstrániť, súd urobí vhodné opatrenia na jeho odstránenie. Pritom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodarí nedostatok procesnej podmienky odstrániť, súd konanie zastaví.

Podľa § 61 CSP, procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

Podľa § 62 CSP, Ak strana nemá procesnú subjektivitu, súd konanie zastaví.

Podľa § 63 ods. 1 - 3 CSP, ak strana zomrie počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončí, súd posúdi podľa povahy sporu, či má konanie zastaviť, alebo či v ňom môže pokračovať. V konaní súd pokračuje najmä vtedy, ak ide o majetkový spor. Súd rozhodne, že v konaní pokračuje s dedičmi strany, prípadne s tými, na ktorých podľa výsledku dedičského konania prešlo právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide, a to len čo sa skončí konanie o dedičstve. Ak to povaha sporu pripúšťa, môže sa v konaní pokračovať aj pred skončením konania o dedičstve.

Podľa § 7 ods. 1 Občianskeho zákonníka spôsobilosť fyzickej osoby mať práva a povinnosti vzniká narodením. Túto spôsobilosť má aj počaté dieťa, ak sa narodí živé.

Podľa § 7 ods. 2 Občianskeho zákonníka smrťou táto spôsobilosť zanikne. Ak smrť nemožno preukázať predpísaným spôsobom, súd fyzickú osobu vyhlási za mŕtvu, ak zistí jeho smrť inak. Za mŕtveho súd vyhlási aj nezvestnú fyzickú osobu, ak so zreteľom na všetky okolnosti možno usúdiť, že už nežije.

15. Ustanovenie § 161 ods. 1 CSP ukladá súdu povinnosť kedykoľvek za konania prihliadať na to, či sú splnené zákonom stanovené podmienky konania, aby súdne konanie mohlo prebehnúť a aby súd mohol vydať rozhodnutie. Medzi základné procesné podmienky okrem iných, ktoré má súd skúmať po celý čas aj bez návrhu je splnenie podmienky - spôsobilosť byť účastníkom konania. Spôsobnosť byť

účastníkom konania znamená mať procesné práva a povinnosti podľa hmotného práva. Hmotno-právna spôsobilosť mať práva a povinnosti vzniká u fyzických osôb narodením, ak sa dieťa narodí živé a zaniká smrťou fyzickej osoby, prípadne jej vyhlásením za mŕtveho. U právnických osôb možno hovoriť o strate spôsobilosti byť účastníkom konania.

16. Procesná subjektivita predstavuje procesnú podmienku sporovej strany, na ktorú musí súd prihliadať z úradnej povinnosti počas celého konania. Procesnú subjektivitu má ten subjekt práva, ktorý vo sfére hmotného práva disponuje spôsobilosťou na práva a povinnosti. Fyzická osoba nadobúda spôsobilosť na práva a povinnosti svojim narodením, a zaniká smrťou (prípadne vyhlásením za mŕtveho).

17. Vzhľadom k tomu, že procesná subjektivita je nevyhnutnou podmienkou na to, aby niekto mohol byť stranou sporu, k nedostatku procesnoprávnej subjektivity preto prihliada súd aj bez návrhu v každom štádiu konania. Ak v priebehu konania súd zistí, že strana stratila spôsobilosť byť stranou, teda ak fyzická osoba zomrie alebo právnická osoba zanikne, súd podľa povahy veci posúdi, či má konanie zastaviť alebo prerušiť alebo či môže v ňom pokračovať. V prípade, ak fyzická osoba, ktorá je stranou, v priebehu konania zomrie, t. j. stratí spôsobilosť byť účastníkom konania, súd pokračuje v konaní s jej právnym nástupcom. Keď niet právneho nástupcu, nemôže súd v konaní ďalej pokračovať, pretože v spojitosti s nedostatkom procesnej subjektivity ide o neodstrániteľnú vadu konania vedúcu obligatórne k zastaveniu konania.

18. Keďže procesná subjektivita je jednou z podmienok konania, súd v priebehu celého konania z úradnej moci skúma, či fyzická osoba označená ako účastník exekučného konania má procesnú subjektivitu byť účastníkom tohto konania. V tomto smere odvolací súd konštatuje, že povinná zomrela, pričom súd prvej inštancie túto skutočnosť pri svojej rozhodovacej činnosti nezistil, preto sa ani nezaoberal tým, ako bolo predmetné dedičské konanie po poručiťelovi skončené a či možno ďalej konať s jeho právnymi nástupcami. Súd prvej inštancie v ďalšom konaní musí vziať uvedené skutočnosti na zreteľ a zohľadniť ich vo svojom novom rozhodnutí, pričom ak zistí, že možno konať s právnymi nástupcami povinného (poručiťela), je potrebné o tejto skutočnosti rozhodnúť v zmysle § 64 CSP.

19. Vzhľadom k vyššie uvedeným dôvodom odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (§ 389 ods. 1 písm. a/ a b/ v spojení s § 391 ods. 1 CSP). V ďalšom konaní súd prvej inštancie odstráni vyššie uvedené nedostatky vytknuté odvolacím súdom a v nadväznosti na zistené skutočnosti vo veci rozhodne.

20. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený

osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).